

КУРСОВА РАБОТА

ПО
ПЕДАГОГИКА.УПРАВЛЕНИЕ НА ЗДРАВНИТЕ ГРИЖИ

НА ТЕМА:

**ЕКОЛОГИЧНО ВЪЗПИТАНИЕ. ЕКОЛОГИЧНА
КУЛТУРА**

Изготвил:

Проверил:

София, 2015

Наименованието „екология“ е от гръцки произход и означава „дом“, „къща“ и „наука“. В преносен смисъл понятието може да се интерпретира като наука за природата като общ дом за всички. Безспорно екологията придобива все повече хуманитарни измерения. Тя се свързва и с педагогиката, доколкото разумното отношение към природата трябва да се възпитава. А екологичното възпитание, от своя страна, придобива все по-голямо значение, защото е ориентирано към младите. Те трябва да осъзнаят необходимостта от опазването на природната и социалната среда, в която живеем.

Екологичното възпитание се превръща в едно от основните измерения на съвременната образователна политика. Международното сътрудничество е водещ принцип и необходимост, която гарантира добро икономическо, социално приемливо и екологично устойчиво развитие. В образователната политика на Европейския съюз през последното десетилетие екологичните знания, ценности и поведенчески модели заемат съществено място в общата схема на учебно-възпитателния процес и стават неразделна част от учебните програми на всички видове и степени училища. Въпросът за екологичното възпитание и изграждането на екологична култура е много важен и поради това, че е в ход международното десетилетие за образование за устойчиво развитие, обявено от Генералната асамблея на ООН.

Днес особено актуален е проблемът за състоянието и тенденциите в екологизацията на образованието в новите условия като съществен показател за иновативния потенциал и социалната релевантност на образователните институции. Проникването на екологичния критерий във всяка форма на човешка дейност като нов подход към решаването на екологичните проблеми прави неотложна необходимостта от развитие на адекватна екологична култура.

Екологичното възпитание е израз на глобалните социокултурни тенденции към коренно трансформиране на връзките човек – общество – наука – природа. Усвояването на екологични и етични норми, ценности и отношения е целесъобразно поради промените в начина на взаимодействие на развиващата се личност със заобикалящата я среда, поради появата и формирането още в ранна възраст на екологична отговорност и изграждането на динамични стереотипи за взаимодействие с природата, които остават за цял живот. Тези процеси поставят пред педагозите въпроса за същността на ефективното екологично образование и възпитание като цели, структура, форми, средства. За целите на екологичното възпитание е необходимо да се даде възможност и свобода на детето да поеме своята част от отговорността, да бъде активно и да взаимодейства с възрастните, да търси и предлага решения, да твори.

Екологичното образование е научно направление, което изучава педагогическите фактори за формиране на екологосъобразно отношение на човека не само към природата и заобикалящата го среда (жилищна и работна), но и към социалната среда, а така също и към вътрешната среда на самия човек с нейното духовно и телесно съдържание. Въвеждането на детето в света на природата и осигуряването на екологични параметри на личните му въздействия с нея е важен аспект на социализацията. В този процес детето:

- се ориентира към природата като към ценност на културата;